

פסח שני, ל"ג בעומר וימי ההגבלה

קטעים משוע"ר ועוד – הקשורים לנושא השיעור

מהרי"ל, דיני הימים שבין פסח לשבועות

ז ל"ג בעומר לעולם הוא י"ח באייר, ובשחרית א"א תחינה, במגנצא ובורמישא אומרים תחינה. אמר מהרי"ל סג"ל אע"ג דאיתא בגמרא דתלמידי ר"ע מתו מן פסח עד עצרת, מכל מקום עושין ביום ל"ג בעומר יום שמחה, משום דמתו רק הימים שאומרים בהן תחינה בשבעה שבועות העומר, וכל יום שא"א תחנה לא מתו, והשתא דל מן המ"ט יום של הספירה, ז' ימי החג, וגי' ימים דחל בהן ר"ח, שנים לאייר ואחד לסיון, וז' שבתות, פשו להו ל"ב, נמצא דלא מתו רק ל"ב ימים, לכן כשכלו אותן ל"ב ימים שמתו עושין למחרתן שמחה לזכר.

דרכי משה סי' תצג ס"ק א

והמנהג פשוט הוא להסתפר ביום ל"ג ומרבין בו משתה ושמחה קצת, וכ"כ מהרי"ל ומנהגים דיש להסתפר ביום ל"ג וכתב טעמים על זה ... ואין מסתפרין עד יום ל"ג בעומר בעצמו ולא מבערב.

פרי מגדים, משבצות זהב, סי' תצג ס"ק א

ואולי יש איזה טעם דבחרו דוקא ביום ל"ג בעומר דוקא להסתפר בו ולומר מקצת היום ככולו למנהג שני.

שוע"ר סי' תצג

ה ל"ג ימים יש אומרים שהם מתחילין מיום ראשון של ספירת העומר ומסיימין בל"ג בעומר שבאותו יום מתו האחרונים של הכ"ד אלף לפיכך נוהגין קצת להרבות בשמחה ביום זה ואין אומרים בו תחנון לפי שבו ביום פסקו למות ואף שמתו מקצת מהם ביום זה מכל מקום הרי לענין אבילות יום האחרון אנו אומרים מקצת היום ככולו כמ"ש ביו"ד סי' שצ"ה לפיכך כשנוהג אבילות שעה אחת או פחות ביום ל"ג דהיינו שמונע מלהסתפר עד לאחר שהאיר היום בל"ג די בכך ומותר לו להסתפר בל"ג לאחר שעברו משהו מהיום ולישא בו אשה וכן מל"ג ואילך ואם חל ל"ג באחד בשבת נוהגין להסתפר בערב שבת מפני כבוד השבת.

ומכל מקום אפילו בל"ג עצמו יזהר שלא להסתפר קודם אור היום לפי שאין אומרים אלא מקצת היום ככולו אבל לילה אפילו כולה אינה ככל היום ולא פסקה אבילות עד למחר ביום ולכן אומרים תחנון בתפלת המנחה של ערב ל"ג.

ויש מקומות נוהגין שלא לומר תחנון במנחה של ערב ל"ג לפי שסומכין שבתחלת ליל ל"ג פסקו האבילות ולכן אין אומרים תחנון במנחה שלפניו כמו שאין אומרים במנחה שלפני שאר הימים שאין אומרים בהם תחנון שלילם כיומם ולפי מנהגם מותרים ג"כ להסתפר ולישא בליל ל"ג (שלפי דבריהם אין נוהגין אבילות אלא ל"ב יום).

ו ויש אומרים של"ג ימים אלו מתחילין מיום ב' לחודש אייר ומסיימין בערב שבועות ואע"פ שמותר להסתפר ולישא בל"ג בעומר מכל מקום כיון שאין היתר אלא לאחר שעבר מקצת היום שהוא ככולו לכן עולה הל"ג בעומר ג"כ לחשבון הל"ג ימים שנוהגין בהם אבילות.

ועל פי דבריהם יש נוהגין להסתפר ולישא בכל שלשה ימי הגבלה אלא שהם אין מסתפרין ונושאים בר"ח אייר אלא עד ר"ח בלבד ולא עד בכלל כדי שיהיו נוהגין אבילות ל"ג ימים שהן מתחילין בר"ח אייר ומסיימין ביום ראשון של ההגבלה ומקצת אותו יום האחרון הוא ככולו ולכן מסתפרין ונושאים משהאיר יום ראשון של הגבלה ואילך.

פסקי הסדור (לפני ובא לציון)

מנהג ספרד שבכל יום שאין בו תחנון ונפילת אפים אין אומרים למנצח יענך ולא תפלה לדוד, דהיינו ... פסח שני שהוא י"ד באייר ולי"ג בעומר ... גם במנחה ערב לי"ג בעומר ... אבל במנחה ... ערב פסח שני נופלין.

ס' המנהגים ע' 44

כשהסתפרו בימי הגבלה, קודם ערב חג השבועות, לא היתה רוח כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע נוחה מזה.

אגרות קודש ח"ב אגרת שעא

מנהגנו - מיוסד על מנהג בית חיינו שליט"א - לאכול מצה בסעודת יום יד באייר - מצאתי עתה בספרים הנדפסים, בס' לקוטי מאיר (לר"מ בנעט מטשארדא באונגארן) מהד"ת בעניני פסח שני העתיק מס' לקוטי מהרי"ח ח"ג, דמנהג אנשי מעשה לאכול מצה ביום יד באייר. וצ"ע הלא אכילת פסח שני הוא בליל טו אייר. ובס' זכרון יהודה כ' שבעהמ"ס אמרי אש וחותרנו מוה"ר דוד דייטש נהגו לאכול מצה וגם ביצה מבושלת בליל טו אייר.

ובס' דרכי חיים ושלוש (להר"מ גאלד ממונקאטש) אות תרלא-ב הביא שמנהג מונקאטש הי' לאכול מצה ומרור בסעודת יום יד אייר, ואף שאכילת פסח שני הי' בליל טו מכל מקום ההקרבה היתה ביום ועיקר הוא ההתחלה, ובליל טו הי' ג"כ מדקדק לאכול מצה.

אגרות קודש ח"ח אגרת ב'תקעא

בכלל טוב יותר אם אפשרי שהחתונה תהיי באסרו חג דשבועות או בהימים שאחריו עד חצי חדש הראשון דסיון. ואם מאיזה טעם רוצה בדוקא בלי"ג בעומר, אזי מפני החילוקי דיעות שיש בזה כמבואר באחרונים, יש לעשותה ביום ו' אבל לא בליל אור ליום ו'.

www.chabadlibrary.org/shiurim

לשמיעת השיעורים באינטרנט :

www.yagdiltorah.com/recordings/recordings.htm

או :